

مدیریت فضای مجازی دانش آموزان

تاریخ مصاحبه: ۱۳ دی ماه ۱۴۰۰

تجربه نگار: فهیمه مصوری

محل پیاده سازی ایده:

مصاحبه شونده: آقای عماد طیبی

سوابق کاری:

- ✓ مدیر و مؤسس تربیت کده چشمه زندگی (جایگزین دبیرستان دوره اول پسرانه) - واقع در اصفهان، چهارراه پیروزی، کنارگذر بزرگراه شهید آقابابایی، کوچه شماره ۴۰
- ✓ لیسانس فیزیک هسته‌ای، لیسانس الهیات، فوق لیسانس فلسفه علم و دکتری فلسفه علم و فناوری.
- ✓ حوزه کاری: فلسفه تعلیم تربیت و طراحی نظام آموزشی
- ✓ مؤسس و مدیر راهبردی مرکز فرهنگی پسرانه خاتم الاوصیاء و دخترانه ربیع الأنام
- ✓ مدیر راهبردی مجتمع مدارس هسا
- ✓ فعال فرهنگی و جهادی، مشاور مدارس، سابقه آموزش مربیان پرورشی مدارس، چندین سال مدیر برنامه حکمت‌سرا، معلم جامع، تدوینگر ساعت فیزیک و فلسفه، ۵ سال معاون پژوهشی برنامه‌ریزی مجتمع آموزشی صالحین، پژوهش‌گر حوزه طراحی نظام تربیتی از منظر فلسفه تکنولوژی و فلسفه طراحی (طراحی نظام های آموزشی).

(۱) ایده پرداز اصلی این برنامه

آقای عماد طیبی به همراه تیم تربیت کده چشمه زندگی، ایده پرداز اصلی این فعالیت هستند. ممکن است دیگران هم مشابه چنین برنامه‌هایی را داشته باشند و اجرا کرده باشند.

www.modiranpro.ir

۲) چه مسئله‌ای باعث شده به دنبال راه حل باشید؟

در بحث فضای مجازی ما هم شبیه بقیه با چالش‌های زیادی روبه‌رو شدیم. خیلی هم بحث داشتیم که چه کاری می‌شود برای آن کرد. اینجا چند تا کلاس سواد رسانه ای تشکیل می‌شود. تحلیل سواد رسانه، کلاس‌های خودشناسی و خود کنترلی و ... هم جزو اقدامات ما بوده است.

۳) شرح تفصیلی ایده

فعلاً به این نتیجه رسیده‌ایم که در بحث فضای مجازی، علاوه بر کلاس‌های ارتقای سواد رسانه ای و دیگر کلاس‌های مرتبط که برگزار می‌شود، آن قدر باید به بچه‌ها محتوا بدهیم که فرصت هرز رفتن در آن فضا را نداشته باشند.

۴) گام‌های اجرای این برنامه چیست؟ مقدمات و الزامات اجرایی ایده چیست؟

برنامه این بود که با روش‌هایی شروع به باب ردن یک چیزایی بکنیم. مثلاً اپلیکیشن یادگیری زبان دولینگو. البته زمان کوتاهی بود و حس کردیم جو آن زود می‌افتد. اما همین که حدود یک ماه بچه‌ها درگیر آموزش‌های زبان‌های مختلف شدند و در مکالمات روزمره سعی می‌کردند استفاده کنند و در کل چون مشغول بودند، همین امر سبب شد که گشت‌وگذار بی هدف در فضای مجازی کمتر می‌شد.

اتفاقی که افتاد این بود که بچه‌ها فهمیدند که زبان‌های مختلفی داریم، ارتباطشان با هم چگونه است، قواعد گرامری شان چیست؟ در این فرآیند به نوعی زبان‌شناسی‌شان هم قوی می‌شود. این که چند هفته مشغول چنین چیزی باشند موجب می‌شد که حداقل مشغول چیزهای دیگری نباشند.

یک سری کارهایی نوشته‌ایم و هر دفعه یکی را اجرا می‌کنیم و موجش را ایجاد می‌کنیم. به عنوان مثال می‌خواستیم بچه‌ها مدیریت استراتژیک را یاد بگیرند، لذا بازی جنگ‌های صلیبی را پیشنهاد دادیم. بین بچه‌ها باب می‌شد. با هم به گیم‌نت می‌رفتیم، خودمان بازی می‌کردیم، بچه‌ها یاد می‌گرفتند و در یک مدت زمان در بین بچه‌ها این بازی باب می‌شد.

نرم افزارهای نهج البلاغه، قرآن و ... جزو اپلیکیشن‌هایی بوده که برای مدتی بین بچه‌ها باب می‌کردیم.

بچه‌های هفتمی را زیاد درگیر سریال نمی‌کنیم زیرا هنوز وارد چنین فضایی نشده‌اند. اما وقتی میبینیم نهمی‌ها در فضای سریال افتاده‌اند، سریعاً ورود می‌کنیم و سریال پیشنهاد می‌دهیم (نه این‌که منع کنیم تا کنجکاوی‌ها بیشتر شود). با پیشنهاد دادن، تماشای سریال را به سریال‌های خوب مثل دارک یا ... جهت می‌دهیم. که خودش به اندازه کافی زمان می‌کنند که فرصت نمی‌کند به چیزهای دیگری برسد.

ما یک آئین‌نامه فضای مجازی هم برای دانش‌آموزان داریم که به صورت یک قانون اساسی شفاهی نقل می‌شود. مثلاً اگر گروهی در فضای مجازی تشکیل می‌دهند حتماً (مسئولین بالا دست) مربی خودشان را هم عضو کنند. مربی اگر گروه تشکیل می‌دهد حتماً مسئول بالا دست خودش را عضو می‌کند. البته قرار نیست مسئولان خیلی در گروه‌ها نظر بدهند.

فعالیت‌های غیرحضورى هم برای بچه‌ها در ایام کرونا در نظر گرفتیم که جایگزین تلف شدن وقت‌شان در فضای مجازی شود، برخی از این فعالیت‌ها عبارت‌اند از:

۱. ساخت قطعات چوبی با اره و کاشت گیاه و رشد و مقایسه آن‌ها و فرستادن عکس

۲. انجام آزمایش‌های فیزیکی و توضیح چرایی آن توسط دانش‌آموزان

۳. حل جدول سودکو سخت به صورت خانوادگی، کتابخوانی و ...

نکته دیگری که تأکید روی آن داشتیم این بود که به بچه‌ها گفتیم هر نفر باید حتماً یک کانال برای خودش درست کند و یک اسم برای کانالشان انتخاب کنند و دست‌آوردهای خودش را داخل کانالش بگذارد و مربی‌ها و دیگر دانش‌آموزان کانال هر دانش‌آموز را چک می‌کنند. رصد دانش‌آموزان در این بستر خیلی خوب بوده است چون همه فعالیت‌ها را یک‌جا می‌توان دید.

۵) این برنامه ممکن است با چه آسیب‌هایی همراه باشد؟

www.modiranpro.ir

بچه‌های ما با آسیب‌های جدی در حین معرفی‌ها روبه‌رو نشدند. اما این‌که بعضی از بچه‌ها معتاد بعضی از بازی‌ها می‌شوند و به صورت افراطی در می‌آید (درس نمی‌خواند و هیچ‌کاری جز بازی انجام نمی‌دهد)، دلیلش این است که نیازهای بچه تأمین نشده است و عقده‌هایش را جای دیگری بروز می‌دهد. ورزش نمی‌کند و عقده‌اش را جای دیگری

خالی می‌کند. اردو نمی‌رود، تفریح ندارد و عقده‌اش را جای دیگری خالی می‌کند. وقتی نمی‌تواند هیجانانش را جای دیگری خالی کند، در وابستگی به بازی‌های رایان‌های خالی می‌کند. اینجا هم مشکلاتی بوده است، سعی کردیم مدیریت کنیم. اما در مقایسه با دیگر فضاها شادابی بیشتری در آن‌ها مشاهده می‌شود. چون عقده‌های آن‌ها کمتر است.

www.modiranpro.ir